

paa tybft, saa skulde og de danske skrives paa dansk. Der vil komme en Slægt efter os — dette tør jeg forudsige, uden at optræde som Spaamaand — der skal høiagte og hædre den Følelse, som her har gjort sig gjældende; den skal feire, hvor vi lide et Nederlag. Det er det, som har bestemt mig til stedse at følge denne Vej, stedse søge at fremtvinge fra Regeringens Side ordentlige dansk skrevne Lovforslag. Saaledes skal vi følge dem og saaledes ligge dem i Kortene, at der ikke skal indsmugle sig fremmede Ord i noget ellers med Hensyn til sit Indhold godt Lovforslag. Jeg skal fatte mig kort og derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Justitsministeren: Jeg skal aldeles ikke følge den ærede Taler i den høitidelige Tone, hvori der af ham blev slaaet an. Med Hensyn til Bemærkningen om Bornholm skal jeg blot yttre, at skulde Ordet „Betleri“ ikke der forståes, da kan det dog ikke lede til, at dette Ord skulde udgaae af Loven, navnlig naar henføres til det øvrige Land, hvor dette Ord meget vel forståes, men i ethvert Fald kun til, at der istedetfor, som det nu er foreslaaet i Underendringsforslaget, at sætte „Betleri“ i Parenthes, blev sat „Tiggeri“ i Parenthes. Dernæst skal jeg bemærke, at naar den ærede Rigsdagsmand har yttret, at han ved enhver Leilighed vil være paa Udflugt efter uheldige Ord i Lovudkast, da skal jeg ikke have Noget derimod. Jeg vil imidlertid ikke altid kunne have Leilighed til at være paa Udflugt efter de uheldige Ord, som den ærede Rigsdagsmand bruger, men jeg har dog af hans Foredrag nu noteret mig, at han har brugt Ordene: „Resultat“, „kritisere“ og „respectere“, hvilke Ord meget let kunne ombyttes med gode danske Ord.

Oppermann: Det undrer mig aldeles ikke, at Sagen har faaet den Vending, den har faaet, efterat dette Forslag, som saa naturligt er stillet, er blevet opstillet i et Foredrag, som om det dreiede sig om Rigets Bæe og Vel. Det har smertet mig, at den naturlige Følelse, som Enhver maa have for Sprogets Værdighed, og som bør lede til først at see Bjælken i sit eget Øie, ikke alene med Hensyn til Bru-

gen af enkelte fremmede Ord, men ogsaa med Hensyn til den overhovedet langt farligere Brug af fremmede Udtryk, Talemaader og Vendinger ogsaa med Hensyn til Udtryksmaaden af den naturlige Følelse, skulde stilles til Skue saaledes, som her i første Dieblif er steet. I det første Dieblif var jeg tilbøielig til at stemme for Forslaget, ikke paa Grund af de opstillede Foredrag, vi have hørt, men, og jeg vil haabe, at, hvis det skulde faae Majoriteten for sig, den høitærede Justitsminister, som veed, at jeg ikke mangler Tilbøielighed til at komme ham imøde, vil betragte det saaledes, for at understøtte en Bestræbelse efter at rense Sproget. Jeg vil haabe, at vi ikke oftere paa denne Maade skulde blotte, hvad vi skulde holde i Agt og Ære.

Müller: Det er en ganske enkelt Bemærkning, jeg skal tillade mig ved denne, som det forekommer mig, høit ubetydelige Sag. Det ligger jo i ethvert levende Sprogs Natur, at det maa udvikle sig i Tiden; ja, det er noget aldeles Naturligt; det er kun de døde Sprog, der antage en stereotyp Form, hvorimod de levende Sprog udvikle sig, og vi finde derfor ogsaa hos alle Nordboer Overførelse af Ord fra det ene til det andet Sprog; vi finde engelske Ord i det franske og franske Ord i det engelske Sprog. Det er umuligt at værges sig derimod. Jeg veed meget godt, at, saasnart vi have gode brugelige danske Ord, skulde vi stye Mindelsen af andre; men jeg veed ogsaa, at der i ethvert Sprog maaskee ikke gives to Ord med aldeles den samme Betydning; saaledes troer jeg for Exempel ikke, at Ordene „Tiggeri“ og „Betleri“ have den samme Betydning; jeg troer nemlig, at Ordet „tigge“ mere betyder en gjentagen Tryglen om Almisse, og saaledes finder man det ogsaa, saavidt jeg veed, forklaret hos Melbeck. Øvrigt er det vist nok, og det skal jeg indrømme, at disse Ord i Sproget bruges saaledes i Flæng, at det snart ikke er muligt at gjøre Forskjel mellem dem; men i ethvert Tilfælde skaber det ikke Sagen, at et Ord af mere fremmed Udspring anvendes. Jeg skal endnu kun tillade mig den Bemærkning til den ærede første Taler (Barfod), at, hvis jeg ikke tager meget fejl, bruges Ordet „betle“ ogsaa i Islandsk (Rosfod: Rei). Min Be-